

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui Exemplar: 1 Leu.

Duminica după Botezul Domnului.

Sf. Evanghelie dela Matei (4. 12—18.)

Iar auzind Isus, că Ioan a fost prins, s'a dus în Galilea. Și lăsând Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum lângă mare în hotarele Zavelonului și ale Naftalimului. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isăia prorocul, carele zice: Pământul Zavelonului spre mare, dincolo de Iordan, Galilea neamurilor. Norodul cel ce ședea întru întunecare a văzut lumină mare și celor ce ședea în laturea și în umbra morții, lumină a resărit lor. De atunci a început Isus a propovădui și a zice: Pocăți-vă, că s'a apropiat împărăția Cerurilor.

În Sf. Evangelia de azi în puține cuvinte ni se arată rezultatul activității de un an și jumătate a Sfântului Ioan Botezătorul și rezultatul activității de abia un an a lui Isus.

Înainte mergătorul este internat, Isus cel făgăduit silit să părăsească țara făgăduinței „Iudea” și să se retragă în Galilea.

Înainte mergătorul a fost cel mai sfânt om, cel mai mare profet născut din muiere, a fost un om cu suflet de inger, sfințit încă din pântecul mamei sale.

La aceste calități neintrecute de nici un muritor s'a adăugat che-

marca neasămănată, dată de însuși Dumnezeu ca să pregătească poporul lui Izrael la primirea lui Mesia cel promis.

„Iată eu trimit ingerul meu înainte feței tale, care va găii calea ta înaintea ta”.

Irod era supărat pe Ioan Botezătorul, pentru că acesta i-a făcut impetări de ce a alungat femeia lui-legiuită fiica regelui Aretas și a luat lângă sine Irodiada, femeia lui Filip, fratelui său. Irodiada se temea, nu cumva Irod să asculte de Sf. Ioan și să-i dea drumul. Farizeii erau supărații pe Sf. Ioan mai mult ca Irod, de ce acesta mărturisea în repeșite rânduri de Isus ca de Mesia cel promis.

Toți aceștia din motive diferite unindu-se într-un singur scop, au băgat în temniță grea din Marcherus pe trimisul lui Dumnezeu,

Isus după ce a fost botezat de Ioan în Iordan a mers din Galilea în Iudea, unde după proroci era să se arete ca Mântuitorul lumii. Aci a stat Isus primăvara, vara și toamna anului întâi a vieții lui publice.

Despre aceasta activitate a lui Isus ne spun sfinții Evangeliști foarte puțin. Însă din împrejurarea că sfinții Evangeliști Mateiu și Marc aduc în legătură trecerea

lui Isus din Iudea, în Galilea, cu internajarea Sfântului Ioan și din cuvintele Sf. Evangelist Ioan (4. 1—3.) știm că aceasta activitate a fost rodnică în măsură că Isus avea deja mai mulți uceșici ca Sf. Ioan.

Dacă a înțeles Domnul că au auzit farizeii că Isus mai mulți uceșici face... decât Ioan... a lăsat Iudea și s-a dus iarăși în Galilea (Ioan 4. 1—3.)

Aceiași farizeii, cari au zădărnicit opera pregătitoare a înaintemergătorului, au îndepărtat mântuirea poporului Izrael. „Întru a-le sale a venit și ai sei pre dânsul nu l-au primit.”

Isus de aci în Iudea timp îndelungat nu se mai oprește, în Ierusalim nu mai stă de cât în treacăt.

Așa vedem încă din anul întâiu al activității rădicându-se ura și pizma farizeilor în contra lui Isus și rămânând amenințător ca un nor încărcat, asupra capului lui, de altă parte vedem că Tatăl ceresc, care în apa Iordanului asupra lui cu Spiritul s'a descoperit și pre El fiu iubit la numit, — ca pe om și Rescumpărător a lumii — din primul moment a vieții lui, cu o dreptate neîndurătoare, pre dumnezeescul Athlet (Henri Bole) și cauza lui, la aparență în prada uneltirilor omenești l'a lăsat.

Cât pentru noi: este Isus azi de noi mai bine primit ca de farizeii? Ce facem noi cu trimișii lui? cu învățăturile lui? Cu biserica lui? Credem noi că orbia noastră este mai mică și patimile noastre mai scuzabile ca ale lor? Și dacă Dumnezeu a șters de pe fața pământului secta farizeilor, atunci ce va face cu noi?

De altă parte să fim încredințați, că brațul lui Dumnezeu nu a slăbit și tot ce fac vrăjmașii lui în contra lui, mărește numai osânda lor și duc forțamente numai la îndeplinirea planurilor ascunse a iubirei dumnezeiești pentru aleșii săi!

Despre S. Scriptură.

Patriștu Birlea.

(Urmare.)

În noul testament primă oră a scris S. Matei evangelia sa în anul 41 în Palestina, la îndemnul evreilor întorși, la creștinism. Limba originală a evangeliilor lui Matei e cea sirochaldească.

S. Marcu, după înălțarea Domnului la cer, din partea Sf. Petru a fost câștigat la creștinism. A voit a arăta că Hristos este fiul lui Dumnezeu, pentru, aceea în anul 44 în Roma a scris evangelia sa în limba grecească.

S. Luca de origine păgân, din partea Sf. Pavel după înălțarea Domnului a fost încreștinat. După cum Sf. Pavel predica, el așa a și scris evangelia sa, arătând cumcă Hristos este Meșia cel promis. Evangelia sa s-a scris în anul 62 la Roma în limba grecească.

S. Ioan apostolul lui Hristos a scris evangelia sa din cauza aceea că dusmanii creștinismului cum era și Cerrint ereticul au atăcat dumnezeirea lui Hristos. S. Ioan arată în evangelia sa că Hristos e și Dumnezeu adevărat. Evangelia lui s'a scris în anul 95 d. H. în Efez în limba grecească. A mai scris 3 epistole în anul 95 tot în Efez.

Vedem deci că sau scris patru Evangeliilor. Cuvântul evanghelie după originalul grecesc înseamnă „vestire”. Deci în Evangeliilor se vestește întâmplările lui Hristos. Pe vremea creștinilor celor dintâi, dușmanii creștinismului au scris evangeliilor false, zicând că și acele sunt a lui Hristos. Evangeliilor false erau: evangelia lui Bartolomeu, evangelia lui Nicodem, epistoala către Abgar s. a.

Dar trecem mai departe. Faptele apostolilor le-a scris S. Luca la anul 92 în Roma în care se cuprind întâmplările apostolilor, după înălțarea Domnului. Scopul a fost conținutarea evangeliilor lui.

S. Apostol Pavel s'a încreștinat

în anul 34 d. H. Prin o minune cerească din dușmanul bisericii creștinești, se face cel mai mare apărător al lui Hristos. A scris multe epistoale. Scopul epistoalelor a fost ca să interesească în credință pe credincioșii din Cornit. Efez s. a. A scris 14 epistole între ani 58-66 în limba grecească. În anul 67 e judecat la moarte în Roma, pentru credința tare față de Hristos. Epistoale le-a scris în anii următori: 1. Ep. către romani în 58 în Cornit. 2. Ep. către Corinteni în anul 57 în Efez. 3. Ep. II. către Corniteni în 57 în Macedonia. 4. Ep. către Galateni în 55 în Efez. 5. Ep. către Efczeni în 62 în Roma. 6. Ep. către Filipeni în 63 în Roma. 7. Ep. către Coloseni în 62 în Roma. 8. Ep. I. către Tesaloniceni în 53 în Corint. 9. Ep. II. către Tesaloniceni în 54 în Corint. 10. Ep. I. către Timotei în 65 în Macedonia. 11. Ep. II. către Timotei în 66 în Roma. 12. Ep. către Tit în 65 în Macedonia. 13. Ep. către Filemon în 62 în Roma. 14. Ep. către evrei în 63 în Italia în limba evreiască.

(Va urma.)

Anul sfânt.

(Urmare.)

Nu numai că s'a asigurat aprovizionarea tuturilor pelerinilor, dar s'a preîntâmpinat și o eventuală creștere a prețurilor, iar pentru asigurarea unui adăpost confortabil s'au amenajat imense locuri virane cu paviloane, s'au golit ospicii și s'au închiriat peste 3000 paturi pe la casele particulare. De altfel nu toți pelerinii se vor găsi la Roma în aceeași zi; perindarea lor va fi neîntreruptă și succesivă. Afluența mai mare va fi la primăvară (când va fi ceremonia propriu zisă) și la toamnă (când se vor

întâlni la cel de-al 4-lea Congres Internațional, membrii Asociațiunii Tinerimei Catolice din toate țările de pe glob.)

Și-au anunțat sosirea pelerini din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii: din Argentina, China, Cili, Bavaria, Vestfalia, Franța, Spania, Anglia, Polonia, Portugalia, Belgia, Palestina, România, Jugoslavia, Austria, Lituania, Siria, Egipt, Cehoslovacia, Elveția, Mexic, Canada, Statele Unite, Insulele, Filipine.

Înăugurarea solemnă a Anului Sfânt a avut loc în ziua de 24 Decembrie 1924.

Papa, urmat de întreaga curte pontificală, a scoborât în pridvorul Basilicii St. Petru pentru deschiderei Porței Sfinte.

Ciocanul și mistria — de aur — pe cari Papa le a întrebuințat cu acest prilej, sunt oferite de Episcopatul Catolic din lumea întreagă.

În celelalte trei Basilice române avea loc, în aceeași zi o ceremonie identică la care au oficiat trei cardinali. „Tinerimea Catolică” din Franța și „La Giunta Centrale dell'Azione Catolica Italiana” au oferit ciocanul și mistria — acestea de argint — pentru Porțile Sfinte ale Basilicelor S. Giovanni în Laterano și S. Paulo. Pentru cea din S. Maria Maggiore, ciocanul și mistria sunt donate de către Alfonso al XIII-lea, regele Spaniei, care e, prin drept moștenit, Canonic onorific al acestei Basilici.

În cursul anului, Pius al XI-lea va face vizitele jubilar rituale, scoborându-se după cum făcu în timpul său și Leon al XII-lea — de cinci ori în Sf. Petru și vizitând cinci altare. La Rusalii și alte solemnități, Papa va celebra în Sf. Petru „Messa Solemnă”.

Vor mai fi apoi în cursul anului

numeroase alte ceremonii: expunerea în public a icoanelor, a moaștelor, etc. În ziua de 24 Decembrie se va închide în cele patru Basilici, și cu ceremoniul obișnuit, Poarta Sfântă.

Vor avea loc două mari congrese: unul pe care l'am amintit mai sus, al Tinerimii Catolice Internaționale; celalt al Doamnelor Catolice Italiene.

Una dintre cele mai de seamă atracții ale Anului Sfânt va fi fără îndoială marea expoziție a misionarilor, care, prin voința Papei, a fost organizată cu ocazia jubileului. Această expoziție va aduna tot cece se referă la misiuni, la istoricul și la activitatea lor.

(„După Înfrățirea”)

(Va urma.)

În faptele Sfinților Apostoli. (Cap. 12) este descris cum a persecutat împăratul pe sfinții Apostoli și pe creștini, cum a ucis pe Iacob fratele lui Ioan, și cum a prins pe Petru și l'a aruncat în temniță, unde l'a legat cu două lanțuri, dar bunul Dumnezeu a trimis pe îngerul său la Sf. Petru în temnița și ecce sculându-l pe Sf. Petru a căzut de pre dânsul lanțurile și îngerul l'a condus afară din cetate deschizându-se înaintea lor porțile cetății.

Sutașul care cu ostașii-a păzit temnița Sf. Petru văzând minunată lui, eșire s'a făcut creștin cu toată casa

lui și a luat lanțurile cu cari a fost legat Sf. Petru și le-a păstrat cu pietate. Lanțurile au rămas în familia sutașului până în veacul al treilea când după ce s'a sistat persecutarea creștinilor s'au depus în biserica din Ierusalim. În veacul cincilea cercetând împărăteasa Eudoxia soția lui Teodosiu a două oară locurile sfinte, patriarhul din Ierusalim Iuvenal i'a dăruit lanțurile Sf. Petru.

Împărăteasa Eudoxia a dat unul din aceste lanțuri bisericii din Constantinopol, iar celalt la trimis la Roma fetei sale soției lui Valentinian, împăratul apusului.

Pontificele Sixt aducând și lanțurile cu cari a fost legat Sf. Petru sub Nerone, le-a pus lângă lanțul adus din Ierusalim și iată spre cea mai mare bucurie și minune a creștinătății lanțurile s'au încrustat, s'au legat de sine laolaltă, fără să se cunoască locul unde s'au încrustat.

În onoarea lanțurilor s'a zidit la Roma o biserică numită a lanțurilor Sf. Petru și acolo se păstrează acele și în ziua de azi. Bunul Dumnezeu s'a îndurat a ajuta multora, cari s'au atins de acele lanțuri, a vindeca mulți morboși și a curăți pe unii cuprinși de duhuri rele.

Ori cât de grele să fie lanțurile vieții, să nu disperăm, ci să ne aducem aminte de lanțurile Sf. Petru și se punem toată nădejdea noastră în îndurarea nemărginită a bunului Dumnezeu.

(Tit. Bud: Viața Sf.)

Calendar săptămânal.

11—17 Ianuarie 1925.

11. **Duminică** după Botezul Domnului. (Ev. dela Matei 4, 12—19.) Cuv. P. Teodosie.
12. **Luni.** Sf. martiră Tatiana † 222.
13. **Marți.** SS. MM. Ermil și Stratonic.
14. **Miercuri.** Cuv. Părinții noștri cei ucisi în Sina și Rait.
15. **Joi.** Cuv. Păr. n. Pavel Tebul și Ioan Colibașul.
16. **Vineri.** Închinarea onoratului lanț al Sfântului și întru tot lăudatului Apostol Petru.
17. **Sâmbătă.** Cuv. și purtătorul de Dumnezeu Păr. nostru Anționiu cel mare.